

ισως ποτε δεν τους γνωρισει
ο βατραχος.

20

Η θυελλα τελειωσε·
ενα δειγτρο στον ηλιο που δυει·
φωνες απο τζιτζικια.

21

Ανθη λωτου·
ανοιξαν τρια
και η λιμνουλα στενευει.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

22

Στις κοιλιες των αγριοχηνων
λαμπει το φεγγαρι,
σουρουπο, κανα.

23

Ενα γεματο φεγγαρι
απιστευτα μεγαλο,
σηκωθηκε απ τη θαλασσα.

24

Χαντρα δροσιας
πανω στης ακρης του φυλλου
τη μικρη επιφανεια, κανα.

25

Ορατη απο τη γεφυρα
ισια μες στο φεγγαρι γλιστραι
η βαρκα.

26

Ανεμος και σκονη,
ενο ολοκληρο θουνο γερνει,
σουζουκι, κανα.

27

Ο λαϊμος του ελαφιου
τεντωμενος ποσο μακρυς,
νυχτα με φεγγαρι, κανα.

28

Θαυμασιο πραγμα, για.
Μικρουταιχο χρυσανθεμο μες στο μπου-
μπουκι·
φωνες πουλιων.

29

Μετα τα μεσανυχτα
το Ασημενιο ποταμι λοξεψε
στον κηπο με τα μπαμπο.

30

Καθως γερνει να πεσει
στις καμπυλες των κυματων ακουμπαι
ο Ποταμος τ Ουρανου.

31

Μια σταγονα δροσια στο φυλλο της
πατατας
σπαιει στα δυο· το πρωτο μισο
πεφτει στο χωμα, κερι.

32

Μια λιμπελουλα
με συντροφευει σ αυτο
το θουνησιο κερασμα, κανα.

33

Γεματο φεγγαρι, για.
Η ρεγγα κι αυτη ανεδηκε
στον αφρο.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

34

Εκατο χρωματα χρυσανθεμων
σ ενα μονο χρωμα
ξεθωριασαν, κερι.

35

Θυελλα το Νοεμβρη.
—Περα μακρια στη θαλασσα ανοιγει
το δρομο της,
Σουμιντα - γκαδα.

36

«Οσο η εξοχότητα σας απουσιαζε»
τιποτε αξιολογο δεν εγινε».
Ο Θεος καλωσοριστηκε.

37

Μες στα λουλουδια του τσαγια,
οταν ειναι παλιες οι δαμασκηγιες
οτι θελει κανεις, κανει.

38

Στους ναρκισσους

δρoσια, για τα σκονισμενα βλεμματα·
ισως να ξεπλυθουν.

39

Τοσα πολλα παλια βιβλια
δεν εχει χωρο ουτε για ναρκισσους
στο τοκο - νο - μα.

Σημειώσεις

Ο Ουπασακι Σικι (1867—1902), ενας
πολυ σημαντικος γιαπωνεζος ποιητης,
αναγινωσε την τεχνικη του χαϊκου, συ-
νεχιζοντας την παραδοση των μεγαλων
παλιωτερων ποιητων, οπως ο Μπασο.

Τα: για, κανα, κερι ειναι λεξεις με
ακεραιο το νοημα του ηχου τους.

Χοτοτογκισου: ο κουκος· γεο τσαϊ:
στην αρχη του καλοκαιριου το γεο
τσαϊ, ιδιαιτερα νοστιμο τοτε, φτανει
στην αγορα· σουσουκι: ενα χορταρι του
φθινοπωρου· ασημενιο ποταμι· ποταμι
τ ουρανου: ο γαλαξιας· ο θεος καλω-

ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

40

Το πρωτο ονειρο —
οπως απο το πευκοξυλο φυτρωσαν
τριχωτα μπουμπουκια.

μετ. Ξενη Σ. Σκαρτση

σοριστηκε: εχει, στο τελος του δεκα-
του μηνα, ξαναγυρισει απο τη συνε-
λευση των θεων, στα ιερα του·
Σουμιντα - γκαδα: ποταμι του Τοκιο·
στους ναρκισσους: τοκο - νο - μα: με-
ρους του τοιχου στο «καθιστικο» του
σπιτιου οπου κρεμονται ζωγραφιες
και λουλουδια· το πρωτο ονειρο: της
δευτερης νυχτας του χρονου, σημαδια-
κο για ολοκληρη τη χρονια.

μεταφραση: Ξενη Σ. Σκαρτση

Ερικά Γιουγκ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙ ΜΕ ΕΓΩ

Ο ποιητης γραφει με Εγω
γιατι αυτη ξερει
μονο αυτη τη γλωσσα.

Εμεις ειναι ηπειρος,
κι ο ποιητης πρεπει να ειναι
νησι.

Αυτη ειναι καναλι
Αυτος ειναι χερσοννησος
Αυτος ειναι η μεγαλη καταποτικη θα-
λασσα.

Ο ποιητης γραφει με Εγω
οπως το ρολοι

χτυπαι σε μεταλλο
οπως το φτερο της μελισσας
πεταιει πανω στο μελι,
οπως τα δεντρα ειναι ριζωμενα
στον ουρανο.

Εγω ειναι η γλωσσα
των εσωτερων τραγουδιων του ποιητη
μια γεωγραφια της θλιψης
ενας μετρονομος του πονου
ενας χαρτης αναδασων
στη ζουγκλα καρδια.

μετ.: Σωκρ. Α. Σκαρτσης